

Hol

Hol okkal, hol anélkül hordjuk
le magunkat a sárga földig,
mímelve benne az elalvást
végezetül. Nyelvünk és torkunk
is agyagból, mikor horkantunk
éppen, mert a forgalom zaján
át kell törnünk. A csendtől bőgni
tudnánk. Eszünkbe juttat egy gye-
szőnyeget a tűzfal mögül, és
a délelőttöt, amit ágyban
töltöttünk éveken át. A fal
salétromos a talajvíztől.
Hány rajza száradt a kezünkön,
mikor lázasan hadonásztunk.

